

Setembre cultural | | Actualitzat el 11/04/2019 a les 19:57

David Caño i Gerard Alaió porten la seva poesia trencadora a la Jazz Cava de Vic

Caño ha estat guardonat amb els Jocs Florals de Barcelona, que s'entregaran el proper 13 de maig | Alaió va combinar la poesia textual amb l'acció i les arts visuals

David Caño i Gerard Alaió, aquest dimecres a la Jazz Cava de Vic | Marta Prat

El recentment guardonat amb els Jocs Florals de Barcelona, David Caño, i el sovint anomenat antipoeta Gerard Alaió van impregnar dimecres la Jazz Cava de Vic de desconcert, mala llet, riure i atenció amb l'espectacle poètic i trencador «Els nois tutú». Tots dos han construït unes poètiques molt personals que, juntes, aconsegueixen arribar de manera potent, crua i directa, també a través de la poesia d'acció que caracteritza Alaió.

David Caño va recitar alguns poemes d'«Un cos preciós per destruir», guardonat amb els Jocs Florals d'enguany Foto: Marta Prat

A banda de poemes publicats a *PostMortem* i *Res és ara ni això*, Caño va recitar gran part de poemes que recull el volum *Nictàlgia*, on s'endinsa en la nit i des d'on fa viatges sensorials, emotius, viscerals, amargs i extrems. També va compartir alguns textos del poemari amb què ha estat guardonat amb el premi Jocs Florals de Barcelona, *Un cos preciós per destruir*, triat entre 88 mecanoscrits presentats. Maria Josep Escrivà, membre del jurat, diu sobre el llibre que «insisteix en la línia poètica del compromís humà, individual i col·lectiu de la poesia de David Caño. Ho fa amb un treball rítmic molt marcat i amb un to que expressa el malestar existencial davant d'un món que desconcerta. Sempre defugint el pamflet i treballant la simbologia del llenguatge poètic de manera potent i colpidora».

A aquesta poesia irada se li van afegir alguns poemes que Caño sovint recita arreu com *No entreu a la llibreria del museu*, de Roger Peláez, o *Fora catalans dels Països Catalans*, de Martí Sales, dels Surfing Sirles. El va dir en veu alta davant un públic que esperava veure el grup següent, els Obrint Pas, en un concert a Barcelona, «davant de tants adolescents independentistes d'estelada per capa, tenia moltes ganes de dir quatre paraules sobre la possible existència d'altres conceptes de catalanitat», diu el mateix autor.

La poesia performàtica de Gerard Altaió el va dur a recitar amb el micro dins la boca Foto: Marta Prat

Això es va combinar perfectament amb els sons, els vídeos, els llums de la poesia performàtica d'Altaió, a mig camí entre el text, l'acció i les arts visuals. Explorant contínuament les fronteres entre les paraules i allò físic, Gerard Altaió va anar des de l'acció de recitar amb el micro dins la boca o d'embolicar un micro amb cinta adhesiva fins acabar-la, fins a endinsar-se en la poesia textual agafant un tractat de mecanografia i llegint aleatòriament. Sempre desenvolupant un exercici en tots els formats: videopoesia, poesia digital i performances.